

РЕШЕНИЕ

№ 6920

гр. София, 14.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 18.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **4977** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 126 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалбата на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ (ДПУСЯ), ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор чрез пълномощник юрк. Я. против предписание по раздел V, т. 2.1 на Констативен протокол № 07-03-39/16.03.2023 г. от проверка и контрол на язовирна стена и съоръженията към нея, издадено от инспектори в РО НЯСС „Ю. Централна България“ Офис С. 3. на Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ при Държавна агенция за метрологичен и технически надзор. Изложени са доводи за нищожност, поради липсата на компетентност на органа, който го е издал и за незаконосъобразност, поради неспазване на установената форма, съществени нарушения на административно производствените правила и неправилно прилагане на материалния закон. Обосновават се съображения за липсата на контролни правомощия на председателят на ДАМТН, респ. на оправомощените от него длъжностни лица от ДАМТН, за издаване на предписания за извършване на ремонтни дейности на язовирите и съоръженията към тях, в какъвто смисъл е оспореното предписание, тъй като същото не попада сред кръга на възложените му по чл. 190а, ал. 1, т. 3 от Закона за водите контролни функции. Наличието на отменителното основание по чл. 146, т. 2 от АПК се обосновава с непосочване на реда и срока за оспорване на даденото предписание. Изтъква се, че в хода на административното производство инспекторите, съставили Констативния протокол,

не са обсъдили обясненията и възражението на оспорващия, с което са нарушили чл. 35 от АПК. Липсва уведомяване на ДПУСЯ за откриване на производството по чл. 190а, ал. 1, т. 3 от ЗВ, като по този начин оспорващият е лишен от участие в производството чрез надлежно упълномощен представител. Присъствалите на проверката служители на предприятието нямат надлежно учредена представителна власт, а присъстват на проверката в изпълнение на служебните си задължения. В съдебно заседание жалбата се поддържа от процесуалния представител на оспорващия, който претендира отмяна на оспореното предписание и присъждане на разноски.

Ответниците (Инспектори и Регионален отдел „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях Ю. Централна България“, офис С. 3. към Главна дирекция „Надзор на язовирните стени съоръженията към тях“ при Държавната агенция за метрологичен и технически надзор), чрез процесуалния си представител изразяват становище за неоснователност на жалбата по съображения, подробно изложени в депозираното по делото писмено становище. Молят съда да постанови решение, с което да отхвърли жалбата. Претендират юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, като взе предвид изложеното в жалбата и представените по делото писмени доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

На основание чл. 139а, ал. 6 във връзка с чл. 19б, ал. 3 от ЗВ, язовир „Осетеново-1-942“, съставляващ поземлен имот с идентификатор 54153.186.942 по КККР на [населено място], [община], обл. С. 3. е предоставен за управление на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ (Акт за публична държавна собственост №10160/19.10.2020 г.).

На 16.03.2023 г. инспектори в РО НЯСС „Ю. Централна България“, Офис С. 3. са извършили проверка на язовир „Осетеново 1-942“ (Сипея). При проверката са присъствали експерти в териториално поделение – [населено място] на ДПУСЯ. Констатирано е, че на спирателния кран липсва стержена и неговия отвор е запушен с дървена тапа. Съгласно протокол № 06-С.-69/10.10.2022 г. (приложен по делото) за извършен технически преглед на язовир „Осетеново 1-942“ (Сипея) от комисия, назначена със заповед № РД-217/25.08.2022 г. на изпълнителния директор на ДПУСЯ, на спирателния кран (ф400) е скъсан стержена и от отвора изтича вода. Няма възможност за манипулация с крана. Състоянието на основния изпускател е определено като неизправно-неработоспособно. Резултатите от проверката са обективирани в Констативен протокол № 07-03-39/16.03.2023 г. В раздел V, т. 2.1 е дадено предписание по осъществяване на безопасна техническа експлоатация „Да се възстанови техническата изправност на основния изпускател“.

В административната преписка е приложен предходен Констативен протокол №07-03-96/25.08.2022 г. от проверка и контрол на язовирна стена и съоръженията към нея и документацията за експлоатация на язовир „Осеново-1-942“ (Сипея) в раздел V, т. 2.1 на който е дадено аналогично предписание „Да се извършат ремонтно-възстановителни работи за привеждане на основния изпускател в изправно техническо състояние“.

Техническата неизправност на основния изпускател на язовир „Осеново-1-942“ (Сипея) е констатирана и с протокол № 83/20.07.2022 г. за оглед на язовирната стена и съоръженията към нея, извършен на 20.07.2022 г. от Комисия, назначена със заповед № АП-07-ЗД-16/26.04.2022 г. на областния управител на област С. 3..

Със заповед № 776/22.12.2021 г. на председателя на ДАМТН са оправомощени длъжностни лица от ГД „НЯСС“, които да контролират предписанията на комисиите по чл. 138а, ал. 3 от ЗВ, да контролират мерките за осигуряване на изправното техническо състояние язовирните стени и съоръженията към тях и за безопасната им експлоатация и т.н.

С оглед така установеното от фактическа страна настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена в срок, от легитимирано за това лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Противно на изложеното в жалбата, оспореният акт е постановен от компетентен орган по смисъла на чл. 190а, ал. 1, т. 3, вр. чл. 190, ал. 4 от ЗВ - длъжностни лица в РО „НЯСС Ю. Централна България“ - офис С. 3. на ГД „НЯСС“ към ДАМТН, които видно от т. 54 и т. 59 от Заповед № А-776/22.12.2021 г. на председателя на ДАМТН са оправомощени да дават задължителни предписания на собствениците на язовирни стени и/или съоръженията към тях, както и да определят срок за тяхното изпълнение. Според чл. 190а, ал. 1, т. 3 от Закона за водите (ЗВ) председателят на ДАМТН или оправомощените от него длъжностни лица по чл. 190, ал. 4 имат право да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или на съоръженията към тях съобразно правомощията си по този закон и наредбата по чл. 141, ал. 2, както и да определят срок за тяхното изпълнение. Аналогична е разпоредбата на чл. 117, т. 3 от Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние (Наредбата), според която при изпълнението на правомощията по чл. 116 контролните органи от ДАМТН имат право да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или съоръженията към тях съобразно правомощията си по Закона за водите и тази наредба, както и да определят срок за тяхното изпълнение. Съгласно чл. 10, ал. 4 ЗВ политиката, свързана с контрола върху техническото състояние и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях, се осъществява от председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор. Съобразно чл. 140, ал. 2, т. 1 ЗВ председателят на ДАМТН или оправомощени от него длъжностни лица осъществяват контрол за изпълнение на дейностите по чл. 138, ал. 4, т. 8 ЗВ, а именно изпълнение на мерки за поддържане на язовирните стени и съоръженията към тях в изправно техническо състояние и осигуряване на безопасната им експлоатация. Това налага извод, че за председателя на ДАМТН и за оправомощени от него длъжностни лица са налице законодателно уредени правомощия в чл. 140, ал. 2, т. 1 вр. чл. 138, ал. 4, т. 8 ЗВ, касаещи извършване на контрол по техническото състояние на язовирните стени, а според чл. 190а, ал. 1, т. 3 ЗВ могат да се дават предписания по повод осъществяване на тези правомощия. Именно в съответствие с контролните им правомощията е дадено оспореното предписание, насочено към осъществяване на безопасна техническа експлоатация - да се да се възстанови техническата изправност на основния изпускател. В тази връзка не се констатира порок на предписанието по чл. 146, ал. 1 от АПК, поради което са неоснователни възраженията за липсата на компетентност на органа, издал акта.

Оспореният акт е издаден в писмена форма и съдържа нормативно установените в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити. Посочени са обективно и пълно фактическите основания за неговото постановяване, а именно: констатирана неизправност на основния изпускател. Волята на административния орган е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си във висящия съдебен процес. В тази връзка не се установява порок във формата по смисъла на чл. 146, т. 2 АПК, който да обуславя отмяна на акта. Изтъкнатите от оспорващия доводи за липсата на указания за реда и срока за оспорване на предписанията имат за последица удължаване на сроковете за неговото оспорване по съдебен ред съобразно нормата на чл. 140 от АПК, но не се основание за неговата отмяна.

В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила от категорията на съществените. Преценката на административния орган в случая е направена, след като са обсъдени всички релевантни за случая факти и обстоятелства в изпълнение на разпоредбите на чл. 35 и чл. 36 АПК, изискващи индивидуалният административен акт да се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая. Съобразно служебното начало в административния процес, административният орган е извършил надлежна проверка на място, на която е установено наличието на неизправност в спирателния кран на основния изпускател. Посоченото е довело до правилно установяване на релевантните за случая факти. Не е нарушено и накърнено правото на защита на оспорващия в хода на производството. Представители на собственика на язовира са присъствали на проверката и се е подписали, без да направят възражения срещу констатациите по протокола.

Оспорения административен акт е издаден и при правилно прилагане на материалния закон. Съгласно чл. 190а, ал. 1, т. 3 ЗВ председателят на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор или оправомощените от него длъжностни лица имат право да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или на съоръженията към тях съобразно правомощията си по този закон и наредбата, както и да определят срок за тяхното изпълнение. Според чл. 4, ал. 1 от Наредбата собственикът на язовира стопанисва, поддържа, организира, провежда, ръководи и осъществява техническата и безопасната му експлоатация и опазването на околната среда. Съгласно чл. 7 от Наредбата собственикът отговаря за изпълнението на всички изисквания по ЗВ и за осигуряването на безопасна експлоатация на язовирите. В случая ДПУСЯ е адресат на посочените норми, тъй като според чл. 139д ЗВ при осъществяването на своята дейност има правата и задълженията на собственик на язовирните стени и съоръженията към тях. В Глава втора, Раздел I от Наредбата са регламентирани изисквания за гарантиране сигурността на язовирите, язовирните стени и съоръженията към тях в условията на експлоатация. Несъмнено констатираната неизправност в основния изпускател представлява отклонение от изискванията за конструктивната сигурност и технологична сигурност на язовирните стени и съоръженията към тях, регламентирани в чл. 46 и чл. 47 от Наредбата. В този смисъл техническото състояние на язовира е неизправно - частично работоспособно по смисъла на чл. 50, т. 2 от Наредбата, изискващо предприемане на ремонтни работи. При това положение съответства на закона даденото предписание за предприемане на действия за извършване на ремонтно-възстановителни работи на основния

изпускател.

Оспореният административен акт съответства и на целта на закона. Законодателят е преценил, че е от особено важно обществено значение спазването на изискванията за гарантиране сигурността на язовирите, язовирните стени и съоръженията към тях. Целта на ЗВ е да се предотвратят или намалят вредните последици за човешкия живот и здраве и околната среда, като тази цел се постига именно чрез извършване на контрол за техническото състояние и безопасната експлоатация на язовирните стени и съоръженията към тях. След като язовир „Осетово 1-942“ (Сипея) е класифициран по степен на потенциална опасност - първа висока степен на потенциална опасност, неговият собственик е задължен да го поддържа в изправно техническо състояние, което да осуетява по всякакъв начин настъпването на наводнения и други неблагоприятни вредни последици, пряко застрашаващи здравето и живота на гражданите и целостта на техническата инфраструктура.

По тези съображения настоящият съдебен състав намира, че спрямо оспорения административен акт не е налице което и да е от основанията по чл. 146 от АПК за незаконосъобразност, налагащи неговата отмяна.

С оглед изхода от спора, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ в полза на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева за осъщественото процесуално представителство от юрисконсулт.

Предвид така изложените мотиви и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София- град, 5б-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“, представлявано от изпълнителния директор чрез пълномощник юрк. Я. против предписание по раздел V, т. 2.1 на Констативен протокол № 07-03-39/16.03.2023 г. от проверка и контрол на язовирна стена и съоръженията към нея, издадено от инспектори в РО НЯСС „Ю. Централна България“ Офис С. 3. на Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ при Държавна агенция за метрологичен и технически надзор.

ОСЪЖДА Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ (ДПУСЯ), ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор да заплати на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор разноси по делото в размер на 100 (сто) лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд, Тричленен състав в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: